

Thế Gian Là Cát Bụi

(Lời: Cư sĩ Diệu Âm Diệu Ngộ)

Ngày xưa lúc tôi còn bé nhỏ
Khờ dại hay đâu thế gian là cát bụi.
Ngày xưa cũng như người ngây ngô
Biết chi đời sâu khổ, biết gì đời buồn lo.

Ngày xưa tuổi xuân vừa chớm nở
Lòng nhiều mộng mơ được hạnh phúc cao sang.
Lắm khi tôi thường ước mơ thầm
Lấy được người chung thủy, lấy được người yêu thương.

Nhưng nay giấc mộng xưa vỡ tan
Bao nhiêu thống khổ mình đeo mang.
Đôi khi trách Phật Trời tại sao
Phũ phàng không đoái hoài.

Ngày nay hiểu ra thì nhân quả
Tự mình gây ra, chớ đâu ai bắt phạt.
Ngày nay hiểu ra mình si mê
Chẳng tu hành tạo phước, để giờ chịu khổ đau.

Ngày nay quyết tâm nguyện tu sửa
Để trừ nghiệp xưa, trừ đi hết tham sân.
Quyết tâm tu niệm pháp Mi Đà
Đến ngày thân tan rã, sanh về Phật Tây Phương!

Yêu Một Mình

(Nhạc sĩ: Trịnh Lâm Ngân)

**Nhà em có hoa vàng trước ngõ
Tường thật là cao có hoa leo.....**